

חַת־ת לַיּוֹם חַמִּישִׁי פְּרֻשֹׁת וְאַרְא כ"ו טַבֵּת, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / חַמִּישִׁי עִם רַשִׁ"י

ה' בַּחַר בְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְבַקֵּשׁ מִפְּרַעַה לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם אֲבָל קוֹדֵם כָּל יְהוּי מִכּוֹת. הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה דָם, הִיָּתָה וְחִלְפָה. וּפְרַעַה סָרַב לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הַיּוֹם נִלְמַד מֵה קָרָה אַחֲרֵי שֶׁהַמִּכָּה הַשְּׁנִיָּה הִסְתִּימָה:

אֲתָמוּל לְמַדְנוּ בַּחֲמֵשׁ שֶׁפְּרַעַה בִּקֵּשׁ מִמֹּשֶׁה לְהַרְחִיק אֶת הַצְּפָרְדָּעִים. מֹשֶׁה הִסְכִּים לְהַתְּפַלֵּל לַה' כְּדִי שֶׁהַצְּפָרְדָּעִים יִלְכוּ מִכָּל הַבְּתִיּוֹת וַיִּשְׁאָרוּ רַק בְּיֵאוֹר כְּדִי לְהַזְכִּיר לָהֶם שֶׁלַעֲבוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם אֵין כָּל כַּח! מֹשֶׁה הִתְּפַלֵּל שֶׁהַצְּפָרְדָּעִים יַעֲלֻמוּ (זֶה הָיָה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַמִּכָּה בְּכָל מִקְרָה) וְכָל הַצְּפָרְדָּעִים מָתוּ. הַמִּצְרַיִם עָרְמוּ עֲרָמוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל צְפָרְדָּעִים מְתִים בְּכָל מְקוֹם וְהָיָה רִיחַ מָאֵד לֹא נָעִים! אֲבָל פְּרַעַה הִחְלִיט לֹא לְהֶאֱמִין בֵּה' גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת! לְכוּ ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהַזְהִיר אֶת פְּרַעַה עַל הַמִּכָּה הַשְּׁלִישִׁית - בְּנִים.

מִפֶּת בְּנִים: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַזְהִירוּ אֶת פְּרַעַה שֶׁהַמִּכָּה עוֹמְדָת לְהַתְּחִיל אִם לֹא יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה. הוּא לֹא שָׁמַע, וְהָיָה בִּקְשׁ מֵאַהֲרֹן לְהַכּוֹת עַל הָעַפְרָה שֶׁל מִצְרַיִם (מֹשֶׁה לֹא יָכַל לְהַכּוֹת בְּגִלְל שֶׁהָעַפְרָה עָזַר לוֹ לְקַבֵּר אֶת הַמִּצְרַיִם שֶׁהָרַג וְאִם יָכֹה בּוֹ זֶה יְהִיֶּה הַפֶּךָ הַכֶּרֶת הַטּוֹב).

כְּשֶׁאַהֲרֹן הִכָּה אֶת הָעַפְרָה, הוּא נִהַפֵּךְ לְכִנִּים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם. בְּנִים הֵם חֲרָקִים קְטַנִּים וּמְאֹד מְגֻרְדִים, וְהַמִּכָּה הַפְּרִיעָה לְכָל הָאֲנָשִׁים וְהַבְּהֵמוֹת בְּמִצְרַיִם. (אֵלוֹ הָיוּ בְּנִים גַּם בְּכָל הַגּוֹף וְלֹא רַק בְּרֹאשׁ).

הַקְּסָמִים שֶׁל פְּרַעַה נָסוּ גַם הֵם לִיצוֹר בְּנִים, אֲבָל הֵם לֹא יְכוּלִים, כִּיִּן שֶׁכַּחוֹת הַטְּמָאָה לֹא יְכוּלִים לְפַעֵל עַל מִשְׁהוֹ שֶׁהוּא קָטָן מְגֻרְגֵר שֶׁל חֲטָה (כִּיִּן שֶׁעָצַם שֶׁקְטָנָה מִהַגְדִּיל הַזֶּה, לֹא יְכוּלָה לְטַמֵּא מִיִּשְׁהוֹ). הֵם הָיוּ חַיִּבִים לְהוֹדוֹת שֶׁה' עָשָׂה אֶת הַמִּכָּה הַזֶּה - אֲצַבֵּעַ אֶלְקִים הִיא! וְעַדִּין פְּרַעַה רָצָה לְחַשֵּׁב שֶׁמֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן הֵם רַק קוֹסְמִים יוֹתֵר טוֹבִים, הוּא הַתְּעַלֵּם מִמֶּה שֶׁמֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן אָמְרוּ וְלֹא נָתַן לְיְהוּדִים לְצַאת מִמִּצְרַיִם.

מִפֶּת עָרוֹב - ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהַזְהִיר אֶת פְּרַעַה עַל הַמִּכָּה הַבְּאָה - עָרוֹב, חִיּוֹת רְעוֹת. הוּא צָרִיךְ לוֹמַר לְפְרַעַה שֶׁאִם הוּא לֹא יִרְשֶׁה לְיְהוּדִים לְצַאת מִמִּצְרַיִם ה' יִשְׁלַח חִיּוֹת רְעוֹת שֶׁיִּפְגְּעוּ בְּבְנֵי הָאָדָם וַיְהַרְסוּ דְבָרִים.

כל המכות האחרות פגעו גם בארץ גשן, שבה חיו היהודים (אפלו שהם לא הפריעו להם) אבל החיות הטורפות לא נכנסו כלל לגשן! פרעה יהיה חייב להבין שה' הוא האלקים והוא האחראי על כל העולם!

תהלים / יום כ"ו לחדש, פרק קי"ט מחצית שנייה.

התהלים של היום מיחד מאד. מסיימים את הפרק הארוך ביותר בכל ספר התהלים, פרק קי"ט. הפרק הזה הוא כל כך ארוך עד כדי שלא אומרים את כלו ביום אחד אלא הוא מתחלק בין כ"ה לכ"ו לחדש.

אחד הפסוקים במחצית של היום הוא: "שש אנכי על אמרתך במוצא שלל רב" – אני כל כך שמח עם המלים שלך (התורה) כמו מישהו שמוצא אוצר יקר!

אבא של הרבי, ר' לוי יצחק מסביר את הפסוק: שהאותיות הראשונות של המלים "במוצא שלל רב" (מי שמוצא אוצר יקר) יוצרות את המילה **בשר!**

מה הקשר לכשר?

הרבי אמר (בראלי – בנוס לילדים) שעלינו לדעת כאשר נלחמים ביצר הרע: אדם יכול לחשב שזה לא משנה אם סכריה קטנטנה איננה בשרה.

אבל אם אנחנו לא שומעים ליצר הרע שלנו ורק אוכלים ממתקים בשרים, זה כמו למצוא אוצר יקר מה! אפלו משהו "קטן" שאנחנו מצליחים להתגבר בו על היצר הרע, הוא דבר חשוב מאד!

תנ"א / לקוטי אמרים פרק ט"ז (כ"ו טבת שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן אומר שבדי שמצוה תוכל "לעוף" לה', היא צריכה "בנפים" – יראת שמים (חשש להעציב את ה') ואהבת ה'. הבנפים האלו הם הרגשות שיש לנו כאשר מקימים מצוה, והם גורמים למצוות שלנו להיות עדינות יותר ולקרוב אותם אל ה'. אנו עלולים לחשש שאם יש לנו אהבה לה' – תבונה שבה חושבים על ה' אבל לא באמת מרגישים, אז המצוות שלנו לא יוכלו לעוף למעלה! אנחנו משתמשים בגוף שלנו לקיים מצוות וגם נעזרים בחפצים שונים בעולם. אנחנו צריכים אהבה לה' שתהיה מרגשת בלב כדי שתהיה "בנף" למצוה!

לכן כאשר אדם חש אהבה לה' בלבד, האהבה יכולה לרומם את שאר המצוות לה'. אולם איך "תבונה" מביאה את המצוות שאנו מקימים, היות ואיננו מרגישים אותם בלבנו הגשמי? התשובה רמוזה במאמר רז"ל: "מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה" בדרך כלל הכוונה היא – בשאנחנו רוצים לעשות משהו טוב ה' מחשיב את זה כאלו עשינו אותו (אפלו שבפועל מסבה בלשהי לא עשינו זאת). זהו גם רמז שהמחשבות שיש ליהודי של אהבה לה' (מה שקוראים תבונה וחסד"ל מכנים "מחשבה טובה") ה' מחבר – מצרף למצוה שקימנו בכנף שתוכל לעוף לה'.

באמת כל מצוה שיהודי מקיים, אפילו ללא כוונה מיחדת עולה לה', אולם כאן מדובר על מצוות שמגיעות למקום גבוה יותר בעולמות הרוחניים, דבר שיכול לקרות רק עם כוונה אמיתית. עבור בינוני, אפילו אם אין לו כוונה כזו בלבד, הכוונה במוחו מספיקה כדי להביא את המצוות לדרגות הגבוהות האלו.

היום יום / כ"ו טבת

האם אתם זוכרים שלמדנו על הקלפה בתנ"א? אמרנו שישנם שני סוגים. סוג אחד נקרא- שלוש קלפות הטמאות, הסוג השני נקרא- קלפת נגה - קלפה שאפשר להעלות לקדשה אם משתמשים בה

ב"היום יום" של היום, הרבי מדרין איך לומר ברכה מתוך תפילת שמונה עשרה, בקשר עם 2 סוגי הקלפות. בברכה "ולמלשינים" ישנן ארבע מלים ברצף - תעקר ותשבר ותמגר ותכניע. אנו מבקשים מה' להשמיד את הקלפות.

כשאומרים את המלים האלו, צריכים להפסיק לשניה בין אמירת המלה ותמגר לבין ותכניע, בגלל המשמעות הרוחנית של מלים אלו בתפלה. שלשת המלים הראשונות - תעקר, תשבר ותמגר - מדברות על שלוש קלפות הטמאות. קלפות שיש צורך להשמיד לחלוטין.

אבל "ותכניע" מדבר על קלפת נגה. קלפת נגה היא משהו שעלינו להכניע - למשול עליה, אבל לא להשמיד לגמרי היות שהיא יכולה גם לעזור לקדשה.

לכן מפסיקים ביניהם, כיון שמבקשים מה' התיחסות שונה לכל סוג של קלפה.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"א

היום לומדים את אותה מצוה שלמדנו אתמול, **מצות עשה רמ"א**. אם אדם הצית אש, הוא אחראי לשלם על הנזקים שהשרפה תחולל. אם הוא שרף חלק מהשדה של שכנו, יהיה עליו לפצות אותו.

רמב"ם / הלכות נזקי ממון פרקים י"ב, י"ג, י"ד

למדנו קודם על נזקים המגיעים מחיה שאוכלת בשדהו של אדם אחר וסוגי נזק מחיה שפוגעת באנשים או בבהמות או שוברת דברים.

ברמב"ם היום לומדים על נזקים שקורים כתוצאה מבור שמישהו חפר באדמה או מאש שהצית.

פרק י"ב - מלמד שאם מישהו חפר בור, ונפלה לתוכו בהמה, עליו לשלם לבעלי הבהמה.

פרק י"ג - מסביר את ההלכה אם נפלו חפצים לתוך הבור ונשברו למשל רהוט או כלים.

פרק י"ד - מלמד אם אדם הצית אש והיא שרפה את שדהו של אדם אחר. אם הוא הצית אותה בשדה של השני, או לא היה זהיר דיו באשר הצית בשדה שלו, עליו לשלם.

אם היה זהיר, והאש התפשטה בכל אפן, הוא לא צריך לשלם, זה מה'.

סימנו בעת את הלכות נזיקין.

מחר בעזרת ה' נתחיל סדרה חדשה של הלכות גנבה.

דרכי החסידות / שליחות

הרבי נתן לכל אחד ואחת מאתנו שליחות, להפיץ יהדות וחסידות, לעצמנו, למשפחות שלנו ולכל היהודים סביבנו, בכל מקום שאליו אנחנו יכולים להגיע.

הרבי אומר בשיחה שהמלה "שליח" היא אותה גימטריה של המלה "שמח"

(גימטריה - כל אות מאותיות הא' ב' יש לה ערך מספרי, והערך המספרי של 2 המלים האלה הוא

348)

למדים מכך שבשעושים את השליחות שלנו, לא צריכים להרגיש מתסכלים או מוצפים או לחשב שזה קשה מדי. קיום השליחות שלנו צריך למלא אותנו בשמחה! אנחנו צריכים להיות שמחים שיש לנו את הזכות להיות שתפים עם הרבי להביא את המשיח עכשו!

גְּאֵלָה וּמְשִׁיחַ / כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלֵה קְשׁוּרָה לְמְשִׁיחַ

מְקַדֵּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סְבַתְנוּ הָאֱהוּבָה מֵרַת מְרִים צִימְעַל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

הַרְמַב"ם מְבִיא הוֹכָחוֹת מֵהַתּוֹרָה עַל מְשִׁיחַ, אֲבָל לֹא מֵהַנְּבִיא. הַרְמַב"ם מְסַבֵּר שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהוֹכִיחַ מֵהַנְּבִיאִים כִּיּוֹן שֶׁכָּל הַנְּבִיאִים מְלֵאִים בְּפִסּוּקִים עַל מְשִׁיחַ.

אֲבָל יֵשׁ גַּם חֻלְקִים בְּנְבִיא שְׁעוֹסְקִים בְּנוֹשְׂאִים אַחֲרֵיהֶם, וְאֶפֶּילוּ כָּאֵלוּ שְׁמִדְבָּרִים עַל הַגְּלוּת. כִּיצַד יִכּוֹל הַרְמַב"ם לֹאמַר שֶׁהֵם מְלֵאִים בְּמְשִׁיחַ?

הַרְבֵּי מְסַבֵּר שֶׁאֵם חוֹשְׁבִים עַל מָה שֶׁנֶּאֱמַר וּמַעֲמִיקִים בְּמִפְרָשִׁים, אֶפְשָׁר לְרְאוֹת שֶׁהַכֹּל בְּנְבִיא וּבְחֻלְקֵי הַתּוֹרָה הָאֲחֵרִים גַּם כֵּן, הַכֹּל קְשׁוּר לְמְשִׁיחַ.